

I

Initiativretten

Udtrykket initiativretten henviser til, at Kommissionen på langt de fleste områder har enekompetence til at fremsætte forslag til retsakter.

Institutioner

EU's institutioner udgøres af Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, EU-Domstolen, Revisionsretten og Den Europæiske Centralbank.

Ioannina-mekanismen

Ioannina-mekanismen er en mindretalsbeskyttelse, når der træffes beslutninger ved brug af reglerne for kvalificeret flertal. Såfremt et mindretal i Rådet, der udgør mindst $\frac{1}{4}$ af den befolkningsandel eller $\frac{1}{4}$ af det antal medlemslande, der kræves for at udgøre et blokerende mindretal tilkendegiver, at de modsætter sig vedtagelsen af en retsakt, skal Rådet fortsætte forhandlingerne og gøre sit yderste for at finde en for mindretallet tilfredsstillende løsning. Efter den 1. april 2017 sænkes disse tærskler til 55 %. Der er ikke tale om en veto.

J

Juridisk personlighed

Lissabon-traktaten sammenslutter Unionen og Fællesskabet til én samlet Union (EU) med status af én juridisk enhed. Dette betyder især, at EU vil kunne indgå internationale aftaler, der ligger inden for EU's kompetenceområde.

K

Kommissionen

Kommissionen fremsætter forslag til de retsakter, som Rådet og Europa-Parlamentet behandler, og overvåger, at reglerne overholdes. Kommissionen skal i sit arbejde tage hensyn til alle medlemslandes interesser. Kommissionen består af én kommissær fra hvert medlemsland indtil 2014. Herefter skal Kommissionen sammensættes af et antal medlemmer, der svarer til $\frac{2}{3}$ af antallet af medlemslande på grundlag af fuld og lige rotation mellem medlemslandene.

Kompetencetildelingsprincippet

Kompetencetildelingsprincippet betyder, at EU kun har de beføjelser, som medlemslandene har tildelt EU. Beføjelser, der ikke er tildelt EU i traktaterne, bliver derfor hos medlemslandene. Som noget nyt fastslår Lissabon-traktaten, at beføjelser også kan tilbageføres til medlemslandene. (Se også enekompetence og delt kompetence).

Konventet

Et konvent består af en bredt sammensat forsamling, der består af repræsentanter for EU-landenes regeringer og parlamenter samt Europa-Parlamentet og Kommissionen. Lissabon-traktaten indfører et udgangspunkt om, at eventuelle fremtidige traktatændringer skal forberedes i et konvent.

Kvalificeret flertal

Med Lissabon-traktaten gøres kvalificeret flertal til hovedreglen for Rådets beslutninger. Samtidig ændres definitionen af det kvalificerede flertal. Fra den 1. november 2014 vil der som hovedregel være kvalificeret flertal, såfremt mindst 55 % af Rådets medlemmer, der repræsenterer mindst 65 % af EU's befolkninger, stemmer for. Frem til den 31. marts 2017 vil et medlemsland, når der træffes beslutninger med kvalificeret flertal i Rådet, dog kunne kræve, at beslutningen træffes med Nice-traktatens nuværende definition af et kvalificeret flertal, hvor landetærsklen er 72 % og befolknings-